Ratfner Dezső tanitó, igazgató: Stumpf Kálmán pénztártiszt, gazda: Vigh József szállásbiztos.

Ezt a jelölést a hetes jelölő bizottság állapitotta meg és valószinü, hogy a kandidáltak többségét megválasztják. A szavazás igen hosszu időt vett igénybe. Hat órakor kezdték meg a titkosan leadott szavazatok összeszámlálását. Több, mint 1700 a szavazó, a jelöltek száma is nagy s ezért az eredmény csak kedden délelőtt válik ismeretessé.

A Stefánia-sétatér kioszkja.

— Vendéglőt akarnak berendezni a munkanélküli pincérek. —

(Saját tudósitónktól.) A Stefánia-sétatér kioszkja valamikor kedvelt szórakozó helye volt a szegedi közönségnek. De később rossz idők következtek be a szegedi vár romjából alakitott kioszkra. A közönség ráunt, az egymást követő vendéglősök, cukrászok elhanyagolták és sorra bele is buktak a vállalkozásba. Pedig egykor nagy sokaság volt a sétatér vendéglőjének ugyszólván törzsközönsége.

Most munkanélkül való pincér elvtársak ötletéből került elő a kioszk emléke. Szombaton ugyanis dr. *Somogyi* Szilveszter polgármesternél járt a munkanélküliek küldöttsége s a polgármester akkor egyenesen fölhivta a deputációt arra, hogy akinek valami eszméje volna, amivel a munkanélküliségen segiteni tudna, közölje azt vele és ő az ideát, ha életrevaló, mindenképpen fölkarolja.

A munkanélkül maradt pincérek ötlete az, hogy ők a Stefánia-sétatér kioszkját kibérelnék s ott szövetkezeti alapon vendéglőt nyitnának. Hétfőn a megbizottjaik fölkeresték dr. *Dettre* János kormányzóbiztost, s a polgármestert, közölték velük, a tervet és kérték jóindulatu támogatásukat. Elmondták, hogy őket dr. *Somogyi* polgármester kijelentése bátoritotta föl s azt hiszik, hogy a kioszkvendéglőt sikerülne ujból föllenditeniök. Tudják, hogy a helyiséget már évek óta a városi tisztviselők egyesülete használja, de remélik, hogy a tisztviselők méltányolják az ő nehéz helyzetüket s a meleg időszakra átengedik nekik a kioszkot.

Ugy a kormányzóbiztos, mint a polgármester készségesen megigérték támogatásukat, de kijelentették, hogy a helyiség átengedése kizáróan a tisztviselőkre tartozik.

A tisztviselők bérlői a kioszknak s annak használatáért évenként egy tizkoronás aranyat fizetnek (azaz fizetnének, ha találtatnék még arany a szegedi pénzforgalomban). A bérleti dij kicsiségéből nyilvánvaló, hogy voltaképen csak jelképes bérfizetésről van szó, mert a város fönn akarja tartani a tulajdonjogát.

A munkanélküli pincérek kikiildöttei jó reménnyel vannak eljárásuk eredménye iránt. Azonnal kérvényt irtak a városi tisztviselők szakszervezete vezetőségéhez, amely éppen most alakult ujjá. Elsorolják a kérvényben okaikat. Harminc pincér, konyhai személyzet és tizenkét népzenész, tehát vagy ötven ember — s majd ugyanannyi család — jutna tisztességes keresethez, ha a kioszkot a pincérek szövetkezetének átengednék. A közönség is jól járna, mert nyáron, most szivesebben üdülne sok szegedi a közeli Stefánia-sétatéren, mint Ujszegeden. A vendéglőt bizonyára kifogástalanul vezetnék, hiszen ez érdeke a szövetkezetnek, amelynek tagjai mind szakemberek.

Természetes, hogy az ügy eldöntése most már a városi tisztviselőktől függ, akik, mint a munkanélküli pincérek remélik, jóakarattal hozzák meg majd a határozatukat.

Megszálták Sátoraljaujhelyt.

Budapest, április 28. A temesvári délszláv sajtóiroda jelenti: *A szövetségesek haderői megszállották Sátoraljaujhelyt.*

Aradon katonai akciót inditottak koalíciós kormányzat előkészitésére.

— Nemzeti haderőt szerveznek a franciák támogatásával. —

Arad, április 28. Az *Aradi Ujság* irja:

Dr. *Varjassy* Lajos kormánybiztos ma délelőtt tizenegy órára értekezletre hivta össze a vármegyeház kistermébe Arad város egész lakosságának képviselőit, akik a hivó szóra teljes számban meg is jelentek. Ott voltak a kormányzótanács tagjai, a munkások képviselői, Az Aradon tartózkodó tisztikar képviselői, valamennyi politikai párt kiküldöttei, azonkivül a gazdasági és társadalmi egyesületek két-két tagot küldöttek ki, hogy Arad város történetének eme nevezetes pillanatában a kormánybiztos köré csoportosuljanak és őt a reá váró nehéz föladatok teljesitésében támogassák.

Az értekezlet megnyitása után a kormánybiztos bejelentette, hogy azért hivta össze a város társadalmának reprezentánsait, mert messzeható célok megvalósitásáról van szó és pedig arról, hogy

Aradról induljon ki egy országos jellegü politikai és katonai mozgalom, amely politikai és katonai téren döntő változást idézzen elő Magyarország életében

és ennek elérése után egy *oly kormányzat megalakulását készitse elő*, amely a polgárság és munkásság egyesitésével az ország fejlődését és gazdasági termelőképességét biztositsa.

Az értekezlet egyhangulag elhatározta, hogy erre a célra Arad város minden társadalmi rétege, *minden politikai pártja a legnagyobb szolidaritással egyesül* és a kormánybiztos mellé áll, akit felhatalmaz arra, hogy a cél eléréséhez szükséges minden akciót vezessen és minden intézkedést megtegyen.

Az értekezleten megjelent a francia parancsnokság képviseletében Saint L' Aumer kapitány, aki kijelentette, hogy *örömmel értesül* Arad város lakosságának eme egyesüléséről és erről haladéktalanul távirati uton tesz jelentést ugy Belgrádba, mint Konstantinápolyba, továbbá a francia kormánynak Párisba.

A vezérkari főnök az akció megindítását szükségesnek és lehetőnek tartja és ennek első mozzanatáról azt jelölte ki, hogy Aradon és Aradmegyének a románok által meg nem szállott területein a rend föntartását szolgáló *csendőrség szervezessék, amely egy később megfelelő időpontban egy magyar nemzeti hadsereg magvát alkossa.* Az értekezlet egyhangu határozattal tette magáévá ezt a javaslatot.

Az olaszok otthagyják Párist Fiume miatt.

— Fiume szabad kikötő lesz. —

Páris, április 28. *Orlandó értesitette Wilson elnököt, hogy az olasz delegátusok elhagyják a békekonferenciát. Párisi körök ennek dacára remélik, hogy sikerülni fog az olaszokkal megegyezni.*

Zágráb, április 28. A Zágrábban megjelenő Rijecs S. H. S. szombat délután két órakor rendkivüli kiadásban egy luzerni táviratot közöl, mely szerint

az olasz békedelegátusok elhatározták, hogy elhagyják Párist és nem vesznek részt a békeértekezlet további tanácskozásaiban. Ennek oka az, hogy Wilson elnök egy jegyzékben tudomásukra adta, hogy Olaszországnak Fiuméra és Dalmáciára vonatkozó igényeit nem ismerhetik el. Párisban az olaszok elutazása nagy izgalmat okozott.

Páris, április 28. Az Egyesült-Államok külügyminisztériumának sajtóirodája Wilson elnöknek egy nyilatkozatát hozza nyilvánosságra, amelyben Wilson kifejti az okokat, a melyek miatt Fiume nem csatolható Itáliához. Kijelenti, hogy a Németországgal kötendő béke az igazságosság alapelvén fog felépülni és ezen elveket fogják alkalmazni a volt monarkia területén alakult uj államokkal szemben is. Ezeket az elveket pedig csak ugy lehet megvalósitani, ha

Fiume mint kikötő az összes, ettől a várostól északra és északkeletre fekvő országok részére is nyitva marad.

Vonatkozik ez tehát nemcsak Jugoszláviára, hanem Magyarországra és a cseh-tót köztársaságra is. Ha Fiumét Olaszországhoz csatolnák, akkor ez gonosz hangulatot teremtene és megfosztaná a többi országokat a kikötő szabad használatától. A kérdésnek ilyen megoldása mindenkinek kárára volna, pedig Fiume kell, hogy minden érdekelt országnak hasznára legyen.

Budapest, április 28. Az Evening Newsnek jelentik Párisból, hogy az amerikai vörös keresztnek igen sok tagja Olaszországból visszaérkezett Párisba. Ezek elmondották, hogy az *amerikai katonáknak május hó elsejéig el kell hagyni az olasz földet.* Ezt a rendeletet állitólag Trat, az olaszországi amerikai csapatok parancsnoka adta ki és ő maga is elutazik május tizenötödikén Olaszországból.

Radikális földbirtokreform Szerbiában.

Ujvidék, április 23.

A szerb kormány a következő földbirtokreformtervezetet dolgozta ki:

A kormány az összes *hitbizományokat, továbbá az ötszáz holdon felüli földbirtokokat kisajátitja.* A kisajátitott földbirtokokból a szerb állam azokat juttatja földhöz, akik azt *maguk müvelik.* Elsősorban azonban a rokkantak, hadiözvegyek s árvák kapnak földet és pedig annyit, amennyit maguk hozzátartozóikkal együtt megtudnak müvelni. A kisajátitott földbirtokért a szerb állam kárpótolja a volt tulajdonost.

A tervezet egyik pontja szerint a szerb kormány kártérités nélkül sajátitja ki a Habsburg-család, a többi ellenséges dinasztiák birtokait, továbbá mindazon birtokokat, amelyeket a Habsburgok adományoztak, ha az a birtok nem ment még át egy harmadik birtokos tulajdonába.

A birtokreform nemcsak Szerbiában, hanem Horvátországban, Szlavoniában is hatállyal bir.